

PYHITTÄJÄ MARIA EGYPTILÄINEN -KEPPINUKKE

- Leikkaa hahmot ja lavasteet irti
- Liimaa hahmon peilikuvat yhteen pohjapaloistaan.
- Taita hahmot pystyyn siten, että valkoinen pala jää pöytää vasten.
- Liimaa hahmo yläosastaan kiinni. Väliin voi laittaa jäätelötikun/kahvinsekoitustikun (joka on ohuempi) liikuttelua varten. Maria-nuken eri puolet ovat siis eri näköiset.
- Liimaa lavasteiden (vuori, kirkko, laiva) taakse tuki.
- Tutustu Maria Egyptiläisen elämänvaiheisiin:

Pyhittäjä Maria Egyptiläinen

Maria syntyi 500-luvulla Egyptissä. Marian ollessa vasta 12-vuotias, hän hylkäsi perheensä ja karkasi yksin Aleksandriaan. Lukutaidottomana ja varattomana Maria alkoi tekemään asioita, joista hän ei myöhemmin ollut ylpeä. Jo varsin nuorena hänellä oli todella huono maine. Rahaa Maria hankki muun muassa kerjäämällä ja pellavaa kehräämällä. (Nuori Maria)

Eräänä päivänä, Marian ollessa jo 29 vuotias, suuri joukko ihmisiä kiiruhti satamaan. (Laiva) Mariaa alkoi kiinnostaa, minne ihmiset olivat menossa. Niinpä hetken mielijohteesta Maria seurasi muuta väkeä. Marialle kerrottiin, että joukko pyhiinvaeltajia olisi matkalla laivalla kohti Jerusalemia ja siellä vietettävää Ristin ylentämisen juhlaa. Palasia siitä rististä, jolle Kristus ristiinnaulittiin, tuotaisiin Golgatalla näkyville. Maria halusi nähdä ristinpalat ja niinpä hän hankki itselleen paikan laivassa. Vaikka Maria oli matkalla pyhälle paikalle, hän ei onnistunut jättämään pahoja tapojaan laivassa, saatikka Jerusalemissa.

Ristin ylentämisen juhlan aamuna Marian askellus kulki kohti Pyhän haudan kirkkoa. (Kirkko) Kun toiset astuivat kirkkoon sisään, niin Maria pysähtyi ovelle ja yht'äkkiä hän koki, ettei voinut mennä sisään. Kuin jokin voima olisi pysäyttänyt Marian ovelle. Marian pyrkimyksistä huolimatta, hän ei päässyt sisään. Vasta silloin hän ymmärsi, että omien huonojen tekojensa ja valintojensa vuoksi hänen sisäänpääsynsä oli evätty. Maria itki, kun muut ihmiset ylittivät kirkkoon menevän kynnyksen kevyesti. Hänen itkiessään vuolaasti, hän huomasi yläpuolellaan Jumalanäidin ikonin. Hän rukoili mahdollisuutta astua sisään kirkkoon ja nähdä Kristuksen ristin palat. Hän lupasi luopua entisestä paheellisesta elämästään, jos saisi astua kirkkoon. Maria lupasi Jumalanäidin ikonin edessä mennä minne tahansa minne Jumalanäiti häntä johdattaa. Kun Maria koetti uudemman kerran astua kirkkoon, hän pääsi ovesta ongelmitta. Palattuun kirkosta Maria kuuli ikonin neuvovan häntä ylittämään Jordanin ja asettumaan sen toiselle puolelle.

Lähdettyään kirkosta Maria kohtasi muukalaisen, joka antoi hänelle kolme kolikkoa. Kolmella kolikolla Maria sai ostettua itselleen kolme leipää. Jordanin rannalle päästyään Maria nautti pyhän ehtoollisen Johannes Kastajan kirkossa. Tämän jälkeen hän lähti leipineen autiomaahan (vuori) ja aloitti kilvoittelun kiusauksia vastaan. Milloin Marian mielen valtasi ihanat lihapadat ja kalavadit, milloin railakkaasti virrannut viini. Rukoukset, joita Maria sai kiusallisten ajatusten välissä lausuttua, rauhoittivat häntä ja veivät ajatukset pois hänen entisestä elämästään. Kului 17 vuotta, kun ajatukset lakkasivat ja Maria sai pysyvän sisäisen rauhan itselleen. Hän jatkoi tämän jälkeen eloaan autiomaassa vielä kolmekymmentä vuotta. Tänä aikana hän ei jutellut kenenkään kanssa, eikä nähnyt ketään. Marian mukanaan tuomat leivätkin loppuivat nopeasti ja hän sai ravittua itsensä sillä vähällä mitä hän autiomaasta löysi. Hän söi kasvien juuria ja juotavaa hän sai kasvien pintaan tulleesta kasteesta. Erämaan kuumuudessa Marian vaatteet kuluivat ja hajosivat ja hän eli erämaassa alastomana.

(Vanhempi Maria)

Kului pitkä aika, kunnes Palestiinan luostarista lähti muuan isä Zosimas (Zosimas) samaan autiomaahan elämään yksinkertaista elämää, kuten Maria. Oltuaan autiomaassa kaksikymmentä päivää hän kohtasi Marian, joka koetti paeta isä Zosimasta. Isä Zosimas sai ylipuhuttua Marian kertomaan hänelle oman tarinansa. Kohtaamisen jälkeen he lupasivat tavata toisensa uudestaan. Isä Zosimas ja Maria tapasivat taas vuoden päästä, jolloin Maria nautti isä Zosimaksen mukanaan tuoman ehtoollisen. Sitä seuraavana vuonna isä Zosimas löysi Marian kuolleena siitä paikasta, jossa he olivat ensimmäisen kerran tavanneet. Isä Zosimas suri Marian kuolemaa.

Maria oli kaivertanut hiekkaan viereensä oman nimensä ja toiveen siitä, että hän halusi tulla haudatuksi siihen paikkaan. Maaperän kuivuuden ja kovuuden vuoksi isä Zosimas ei onnistunut kaivamaan Marialle hautaa. Tällöin paikalle ilmestyi leijona, joka auttoi haudan kaivamisessa käpälällään. Isä Zosimakselle tämä oli merkillistä, sillä Maria kertoi, ettei hän ollut koskaan nähnyt autiomaassa villipetoja. Palattuaan murheissaan takaisin, isä Zosimas kirjoitti Marian tarinan muistiin. Mariaa muistelemme ortodoksisessa kirkossa suuren paaston viidentenä sunnuntaina eli Maria Egyptiläisen sunnuntaina.

Taita reuna ja liimaa lavasteen taakse

